

Λόγος στην Πεντηκοστή

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Λόγος στο Άγιο Πνεύμα (δηλαδή στην Πεντηκοστή) - 1ο Μέρος

Ο Δαβίδ κάνει πιο χαρμόσυνο το νόημα κάθε εορτής, προσαρμόζοντας πάντοτε κατάλληλα στην απαίτηση της εορτής την παναρμόνια εκείνη κιθάρα του. Ας μας φαιδρύ-νει λοιπόν ο ίδιος προφήτης και τη μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής, ανακρούοντας με το πλήκτρο του Πνεύματος στις χορδές του τη μελωδία της σοφίας. Ας μας πει από την ένθεη εκείνη μελωδία, το κατάλληλο στη χάρη της εορτής αυτής· «ελάτε να υψώσομε στον Κύριο φωνές αγαλλία-σης». Πρώτα πρέπει να εννοήσομε ποια είναι η σημερινή δωρεά, κι έτσι έπειτα να χρησιμοποιήσομε τον κατάλληλο στίχο από την προφητεία για το λόγο μας. Και δώστε μου την άδεια να διασαφηνίσω, όσο μου είναι δυνατό, το λόγο μου γι' αυτά με μια σειρά και τάξη.

Είχε πλανηθεί στην αρχή το ανθρώπινο γένος στην κατα-νόηση του Θεού κι αφήνοντας τον Κύριο της δημιουργίας, άλλοι ξεγελασμένοι υπέκυπταν στα στοιχεία της φύσης, άλλοι έκαναν τους δαίμονες αντικείμενο του σεβασμού τους, και πολλοί νόμιζαν ότι η θεότητα είναι τα διάφορα χειρο-ποίητα είδωλα, στα οποία

αφιέρωναν βωμούς, ναούς, τελε-τές, θυσίες, ιερούς τόπους, ιδρύματα και όλα τα παρόμοια για τη λατρεία των ψευδωνύμων θεών.

Είδε λοιπόν με φιλόφρονα μάτια ο Δεσπότης τη δια-φθορά της ανθρώπινης φύσης και με κάποια διαδικασία επαναφέρει την ανθρώπινη ζωή από την πλάνη στην επίγνωση της αλήθειας. Όπως δηλαδή εκείνοι που αναλαμβάνουν ν' αποκαταστήσουν με τη βοήθεια της ιατρικής επιστήμης όσους πάσχουν από χρόνια αστία, δεν τους οδηγούν με μιας στον κόρο προσέχοντας την ασθένειά τους, αλλά, όταν μετά από κατάλληλη τροφή ξαναπάρουν δυνάμεις, τότε επιτρέπουν να τρώνε όσο θέλουν. Κατά τον ίδιο τρόπο, επειδή και η ανθρώπινη φύση είχε εξαντληθεί από το φοβερό λιμό, γίνεται υπολογισμένα σ' αυτούς από την οικονομία η χορήγηση της τροφής, ώστε με μια συνεπή σειρά, παίρνο-ντας πάντοτε κάτι καλύτερο, να φτάσουν στο τέρμα της τελειότητας.

Εκείνο βέβαια που μας σώζει είναι η ζωοποιός δύναμη που την προσκυνούμε στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος. Εκείνοι όμως που πρώτα ήταν ανίκανοι για κάθε τροφή από αδυναμία των ψυ-χών τους λόγω του λιμού, μεταφερόμενοι από την πολυθεία με τους προφήτες και το νόμο, εθίζονται ν' αποβλέπουν σε μία θεότητα και να κατανοούν τη δύναμη του Πατέρα στη μία θεότητα, επειδή ήταν ανίκανοι, όπως είπα, για τέλεια τροφή. Έπειτα με το Ευαγγέλιο αποκαλύπτεται και ο μονο-γενής Υιός σ' αυτούς που είχαν μια προτελειοποίηση με το νόμο και έπειτα έρχεται η τέλεια τροφή μας, το άγιο Πνεύμα, όπου είναι η ζωή. Αυτό είναι το νόημα της εορτής. Γι' αυτό είναι καλό να πάρουμε μέρος στο χορό του Πνεύματος και ν' ακολουθούμε τον κορυφαίο του πνευματικού αυτού χορού Δαβίδ που λέει: «ελάτε να υψώσομε στον Κύριο φωνές αγαλλίασης». «Και ο Κύριος είναι το Πνεύμα», όπως λέει ο Απόστολος.

Σήμερα που με το γύρισμα του έτους συμπληρώνεται η ημέρα της Πεντηκοστής, την ώρα αυτή, που είναι η τρίτη περίπου ώρα της ημέρας, έγινε η απεριγραπτη χάρη. Γιατί αναμίχθηκε πάλι το Πνεύμα με τους ανθρώπους, που προη-γουμένως είχε πετάξει από την ανθρώπινη φύση, επειδή ο άνθρωπος είχε γίνει σάρκα, και με τη βία εκείνη πνοή, αφού διασκορπίστηκαν οι πνευματικές δυνάμεις της κακίας και όλα τα ρυπαρά δαιμόνια από τον άνεμο καθώς κατέβαινε το Πνεύμα, όσοι έμεναν στο υπερώο γέμισαν από θεία δύνα-μη με την όψη της φωτιάς· ούτε βέβαια είναι δυνατό να γί-νει κανένας μέτοχος του αγίου Πνεύματος με άλλο τρόπο, αν δεν ζει στο υπερώο της ζωής αυτής.

Όσοι λοιπόν έχουν το νου τους στα ουράνια γίνονται μέτοχοι του αγίου Πνεύ-ματος μεταθέτοντας τη ζωή τους από τη γη στον ουρανό και κατοικώντας στο υπερώο της υψηλής πολιτείας. Γιατί έτσι εξιστορεί η περικοπή των Πράξεων. Ενώ ήταν συγκεντρω-μένοι στο υπερώο, διασχίζεται σε είδη γλωσσών ανάλογα με

τον αριθμό των μαθητών εκείνο το καθαρό και άυλο πυρ. Εκείνοι λοιπόν μιλούσαν προς τους Πάρθους, τους Μήδους, τους Ελαμίτες και τους λοιπούς λαούς μεταβάλλοντας κατά τη θέλησή τους την ομιλία τους σε όποια εθνική γλώσσα. «Εγώ όμως», όπως λέει ο Απόστολος, «θέλω ν' απευθύνω στην Εκκλησία από το νου μου πέντε λόγους κατανοητούς, για να ωφελησω και άλλους, παρά μύριους λόγους σε ακατανόητη γλώσσα». Τότε βέβαια ήταν χρήσιμο να μιλούν στη γλώσσα των αλλόγλωσσων, για να μην είναι χωρίς αποτέλεσμα το κήρυγμα για όσους το αγνοούσαν, εμποδιζόμενοι από τη γλώσσα των ομιλητών. Τώρα όμως που υπάρχει συμφωνία στη γλώσσα, πρέπει να επιδιώκομε την πύρινη γλώσσα του Πνεύματος για να φωτιστούν όσοι είναι σκοτι-σμένοι από απάτη.

[Συνεχίζεται]